Ε. ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΕΝΧΑΙΜ

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

—Ἐ, τῇ μεταξύ κ. Μπάρνες, σεῖς ποῦ ἔγραψε τό μυθιστόρημα ἀπό τό ἐμπόριον, θά ἐπιστρέψετε, φυσικά, ἐν μιᾷ τέτοια ἐυνοῆθιστη δυνατά ἡμπορεῖ νά ἔχῃ νόημον ἰσχύς;

— Ἐπιστρέψτε μου νά σᾶς καθίσω χάσω ἐπί αὐτοῦ τοῦ σημείου. Ὁ τζέντλεμαν ποῦ σᾶς συνέστησα ποῦ ἐλίγων λεπτῶν, ὁ κ. Μπάρτον, εἶναι ὁ δικηγόρος μου. Ὁ κ. Μπάρτον, λοιπόν ἐξεπόνησε τό ἔγγραφον τῆς διαθήκης, εἰς τό ὁποῖον ἐκφράζω καθῶς καί λογικώτατα τήν θέλησίν μου. Τό ἔγγραφον αὐτό θά τό δοῦτε μέσα στό μικρό κιτί δέμα, μαζί μέ τά χαρτονομίσματα.

Ὁ ἄλλος τζέντλεμαν ποῦ σᾶς συνέστησα, ὁ δόκτωρ Χέλμπαῦ, εἶναι ὁ γιατρός μου. Περίφημος γιατρός κ. Μπάρνες! Ἀν ποτέ — ὄχι μή, γένοιτο — κλονισθῇ ἡ ὑγεία σας, μή διστάσετε νά καταφύγετε στά φῶτα του. Ὁ δόκτωρ Χέλμπαῦ, λοιπόν εἶχε τήν καλωσύνη νά συντάξῃ ἕνα πιστοποιητικόν, τό ὁποῖον σᾶς ἐπισυνάπτω, μαζί μέ τό ἔγγραφον τοῦ κ. Μπάρτον, καί εἰς τό ὁποῖον παραδέχεται ὅτι ἔχω ἀπολύτως σῶας τάς φρένας καί κατά συνέπειαν εἶμαι εἰς θέσιν νά διαθέσω ἐλευθέρως τά ὑπάρχοντά μου. Ἔχοντας στῆ κατοχή σας αὐτά τά δύο ἔγγραφα, κ. Μπάρνες, μπορεῖτε νά εἶσθε βέβαιος ὅτι κανεῖς ποτέ δέν θά τολμήσῃ νά σᾶς διεκδικήσῃ τίς ὀγδόντα χιλιάδες σας.

Ὁ κύριος Ἀρντριγκτον ἔσκυψε πρός τόν Μάρτεν, τείνοντάς του τήν σφραγισμένη δέσμη. Ὁ νέος ξερικατάπιε, ἐβίστασε γιά μιά στιγμή καί τέλος ἄπλωσε τό χέρι του. Τά δάκτυλά του ἔπιασαν σφικτά τήν δέσμη καί τήν ἔπιαν ἀπό τόν κύριο. Αὐτός χαμογέλασε. Ἡ δέσμη ἦταν περιτυλιγμένη μέ ἀδιάβροχο χαρτί, ποῦ ἄφηνε νά φαίνονται μόνον ἡ δύο ἄκρες τῶν κολλαρισμένων χαρτονομισμάτων.

—Ἐξετέλεσα τάς ἐντολάς τοῦ πελάτου μου, εἶπε ὁ κ. Μπάρντον μέ λεπτή, ζωηρή φωνή, ὀφείλω ὅμως νά ἐπαναλάβω παρουσίᾳ τῆς ἐξοχότητός του, τοῦ ἀνεψιοῦ του καί τοῦ ἀνωλήπτου, ὅτι ἀποδοκιμάζω ἐντελῶς καί ἀπεριφράστως αὐτόν τόν ἐξωφρενικόν τρόπον διαθέσεως τόσου μεγάλου χρηματικοῦ ποσοῦ.

—Θεωρῶ καθῆκόν μου, προσέθεσε ὁ δόκτωρ Χέλμπαῦ, νά ἐκφράσω καί τήν ἰδικήν μου ἀποδοκιμασίαν.

Ὁ Μάρτεν εἶχεν ἀρχίσει νά μισῇ αὐτούς τούς δύο ἀνθρώπους. Ἡ αὐτόν ἀντιπροσώπευεν ἐκείνη τήν στιγμήν τόν κόσμο τῶν πρακτικῶν ἀνθρώπων, ἀνάμεσα στούς ὁποίους εἶχε ζήσει καί ποῦ καταλάβαινε τόσο καλά. Προσπαθοῦσαν τώρα νά παρεμβληθοῦν μεταξύ αὐτοῦ καί τῆς τύχης του.

Ἔχωσε τή δέσμη στήν ἐσωτερική τσέπη τοῦ σακακιοῦ του, διπλωκοιμπώθηκε καί ἀγριοκύτταξε τόν γιατρό καί τόν διαιτητήν.

Ὁ εὐεργέτης του χαμογέλασε πάλι.

—Ὁ νεαρός φίλος μας, παρετήρησε, ἔχει ἤδη σχηματίσει σαφεστέραν ἀντίληψιν τῆς καταστάσεως. Τί σκοπεύετε νά κάνετε μέ αὐτά τά χρήματα, κύριε Μπάρνες;

—Δέν ξέρω, ἀποκρίθηκε ἀφελῶς ὁ Μάρτον. Δέν πρόφθασα ἀκόμη νά σκεφθῶ.

—Θά γίνετε μέτοχος τῆς ἐπιχειρήσεως, στήν ὁποία ἐργάζεσθε;

— Ὄχι! Αὐτό ποτέ! ἐφώναξε μέ ἀγανάκτησι ὁ Μάρτεν. Μισῶ τό ἐμπόριον. Πάντως ζηλεύεται τή δουλειά τοῦ παραγγελιοδόχου...

— Αὐτό εἶνε πολύ ἐνδιαφέρον, παρατήρησεν ὁ λόρδος Ἀρντριγκτον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τά χρήματά μου θά προκαλέσουν πρακτικήν ἐπανάστασιν στή ζωή σας... Στ' ἀλήθεια, πολύ ἐνδιαφέρον... μουρμούρισε. Τύχη ἀγαθή σᾶς ἔφερε ἀπόψε πρός τήν Ἁγ. Χέλλ Στρήτ, κ. Μπάρνες.

Ὁ Μάρτεν ἔγρανε τά χείλη του.

— Ναί, βέβαια, ἡ τύχη ἦταν ἀγαθή, εἶπε. Εἶσθε βέβαιος, ὅμως, ὅτι αὐτοί ἐδῶ οἱ κύριοι δέν θά μπορέσουν νά μοῦ τά πάρουν;

—Ρώτησε σεῖς ὁ Υἱός τόν κ. Μπόρτον, τόν συμβούλευσε χαμογελῶντας ὁ λόρδος Ἀρντριγκτον.

— Τά χρήματα ἀξιά σᾶς ἀνήκουν πλέον καί κανένας δέν ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ τήν κυριότητά σας ἐπ' αὐτῶν, ἐβεβαίωσεν ὁ δικηγόρος.

Ὁ Μάρτεν ἀνέπνευσε μέ ἀνακούφισιν.

—Ἀπόψε στίς ἕνδεκα, συνέχισε ὁ λόρδος Ἀρντριγκτον, θά ἐγκαταλείψω αὐτό τό σπίτι, στό ὁποῖο ἄλλως τε μένω σπανιώτατα. Τό αὐτοκίνητό μου θά μέ μεταφέρῃ στό νοσοκομεῖο, ὅπου μετά τέσσαρες ἡμέρες θά βρεθῶ μιάν ἀπό τίς δυσκολώτερες ἐγχειρήσεις ποῦ ἔγιναν ποτέ στήν Ἀγγλία. Ὑπάρχουν ἐννέα πιθανότητες στίς δέκα νά μείνω νεκρός κάτω ἀπό τό μαχαίρι τοῦ χειρουργοῦ. Τί λέτε, κύριε, γιατρέ;

— Λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐξαιρετικῆς σας ἐμπειρίας, λόρδε μου, καί τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεώς σας, ἡ ἀναλογία τῶν πιθανοτήτων εἶνε ἀπολύτως ὀρθή, παρατήρησε ὁ δόκτωρ Χέλμπαῦ.

Ὁ λόρδος Ἀρντριγκτον ἐγέλασε.

— Βλέπετε, λοιπόν, ὅτι ἔχω κάθε δικαίωμα νά διακινδυνεύω ἔστω καί μέ τρόπο κάπως ἀσυνήθιστο, εἶπε. Πάντως, χάρις σέ σάς, κ. Μπάρνες, ἐπέρασα μιάν ἐξαιρετικά εὐχάριστη βραδειά. Σᾶς συμβουλεύω νά ἐπιστρέψετε ἀμέσως στό ξενοδοχεῖο σας, ἀποφεύγοντας τούς στενούς σκοτεινούς δρόμους, καί αὔριο νά σπεύσετε ἔστω ἑνωρίτερα μπορεῖτε νά καταθέσετε τίς ὀγδόντα χιλιάδες σας σέ μιά καλή Τράπεζα. Θά μ' ἐνδιέφερε πολύ νά παρακολουθήσω τήν μέλλουσα σταδιοδρομία σας, ἀλλ' ἀλλοιμονον, αὐτό θά τό ἀποφασίσῃ ἡ ἐπιτελεστής τῶν χειρουργῶν. Ἄν τύχῃ, ἐν τούτοις, νά ἐπιζήσω, παρά τίς ἐννιά μοιραίες πιθανότητες, μή λησμονήσετε νά μοῦ γράψετε ἡ, ἀκόμη καλλίτερα νά μέ ἐπισκεφθῆτε... Καί τώρα, ἐπιτρέψτε μου νά σᾶς εὐχηθῶ καλή νύχτα καί καλή τύχη...

Ὁ Μάρτεν ἀντελήφθη ξαφνικά ὅτι ἡ πόρτα τοῦ δωματίου εἶχεν ἀνοιχθεῖ καί ὅτι ὁ μαυροντυμένος ὑπηρέτης περίμενε ὑπομονητικά στό κατώφλι.

Σηκώθηκε καί στάθηκε γιά μιά στιγμή ἀναποφάσιστος, κουνιάζοντας ἀλόγυρα τούς τέσσαρες ἄνδρες μή ξέροντας πῶς νά τούς ἀποχαιρετήσῃ, πῶς ν' ἀποχωρήσῃ.

Σπό τέλος δέν μπόρεσε νά συγκρατήσῃ ἕνα ἐλαφρό, νευρικό γέλιο.

— Ἔχω τήν ἐντύπωσι πώς ἀνεύρεύομαι, εἶπε. Ὑποθέτω, ὅτι ὀφείλω νά σᾶς ἐκφράσω τήν εὐγνωμοσύνη μου...

— Ὄχι... Ὄχι, γιά τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, μή μ' εὐχαριστήσετε, τόν ἐκέτευσε ὁ λόρδος Ἀρντριγκτον. Ἔχω συνηθίσει νά μισῶ τούς ἀνθρώπους ποῦ μ' εὐχαριστοῦν. Δέν μοῦ ὀφείλετε, ἄλλως τε, τήν παρομικῆ εὐγνωμοσύνη. Μᾶλλον θά ἦταν λογικώτερο νά εὐχαριστήσετε τήν καλή τύχη σας ποῦ σᾶς ὁδήγησε ἀπόψε σ' αὐτόν τόν ξεχασμένο δρομάκο. Καλή νύχτα, κύριε Μπάρνες.

— Γειά σας, τζέντλεμαν! ἀποκρίθηκε χαρούμενα ὁ Μάρτεν Μπάρνες καί ἀκολούθησε τόν ἀπροσωπόλληπτο, συνωφρυωμένο ὑπηρέτη.

****

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Η ΑΡΧΗ ΜΙΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑΣ ΖΩΗΣ

Σάν ξύπνησε τό ἑπόμενο πρωί, ὁ Μάρτεν Μπάρνες ἔμεινε γιά κάμποση ὥρα ξαπλωμένος στό σκληρό στρωμα τοῦ κρεββατιοῦ του, μέ τό μυαλό γαρωμένο ἀκόμη ἀπό τόν ὕπνο, κουτζόνοντας μέ κοιμισμένο, θολό ἐλέμμα μιάν ἀπίνα ποῦ ἔσκιζε στό ταβάνι τῆς κρεββατοκάμαρας.

Ἡ κρεββατοκάμαρα αὐτή ἦταν ἕνα ἀπό τά μικρότερα δωμάτια τοῦ «Ἀλφντ Ὁτέλ», καί ὀρισκόταν ἀπό ἀρωτο πάτωμα, μαζί μέ τά δώματια τῆς ὑπηρεσίας. Μό φυσικόν κρεββάτι καί τρία λίγα ἄλλα ἐπιπλα ἦταν τρυσάλλια. Οἱ περισσεύοντες, βλέπεις, ὀφείλουν ν' ἀποφεύγουν κάθε περιττή σπατάλη.

Ὁ Μάρτεν κατάπιε δυό ἢ τρεῖς φορές μορφάζοντας. Οἱ συμμαζεμένες σκέψεις του ἄρχισαν σιγά-σιγά ν' ἀποκτοῦν κάποια συνοχή...

Ἦταν ἀπολῶς ἄνειρα! Ἕνα ἀνόητο, παυσαριῶδες ὄνειρο! Αὐτός ἀγκάλιαζε, ποῦ εἶχε πάει τά σακάκια, ἀκοῦ νά παῖζῃ στόν κινηματογράφῳ μέ τόν Ρουδόλφ Σάντος. Ἐνοιώθοε τήν τιμία καί τήν ἀπόγοιά τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔβγαζε ἀποκομμένη ἀπόν Παράδεισο καί ξυπνᾷ στήν ἀθλιότητα αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ἡ σκέψις ὅτι θά ἔπρεπε ν' ἀρχίσῃ πρωί-πρωί τά τρεχάματα ἀπό πελάτη σέ πελάτη μέ τήν κλασική βαλίτσα στό χέρι τοῦ προξενοῦσε ἀφόρητον ἀηδία. Ἡ δουλειές δέν ἐπήγαιναν καί τόσο καλά...

Σαφνικά ἀνεκάθησε. Ὄχι, δέν ἦταν δυνατόν... δέν ἠμποροῦσε νά ἦταν ἄνειρο. Οἱ ἀκριβεῖς καί οἱ εἰκόνες ἐπλημμύριζαν τό μυαλό του καθάριες, ζωηρές, μή ἐπιδεχόμενες καμμιάν ἀμφισβήτησι.

Μέ μιά γρήγορη κίνησι, ἔχωσε τό χέρι του κάτω ἀπό τό προσκεφάλο. Ἦταν ἐκεῖ... ἐκεῖ... νά τήν ἐπιανε τήν παγκή σέσμη! Τήν ἔβγαλε στό φῶς γιά νά βεβαιωθῇ καί μέ τήν ὅρασι. Τή νύχτα, πρωτοῦ κοιμηθῇ, εἶχεν ἀφαιρέσει τήν σφραγίδα. Τώρα, καθώς ἦταν καπνισμένος στό κρεββάτι, ἄφησε πεντε... ἕξικα... εἴκοσι χαρτονομίσματα τῶν ἑκατό λιρῶν... Ὀκτακόσια κολλαριστά ἑκατοστάλιρα. Ναί, καί μεσα σ' ἕνα φάκελλο ὑπῆρχαν τά δύο ἔγγραφα ποῦ εἶχεν ἀναφέρει ὁ λόρδος, ὑπογεγραμμένα ἀπό τόν γιατρό καί τόν δικηγόρο.

Ἀργά, μέ δάχτυλα ποῦ ἔτρεμαν ἔτσιξε πάλι τά χαρτονομίσματα καί τόν παλιό μισοφαλλίλο μέσα στό κίτρινο ἀδιάβροχο χαρτί καί ἔμεινε μέρικα λεπτά ζαλισμένος, μετρῶν τίς τοῦς παλμοῦς τῆς καρδιᾶς του...

Ἕνα χτύπημα στήν πόρτα ἄκουσε ἀπόν ἔξω. Ἦταν ἡ Ἄννα, ἡ καμαριέρα. Ἔμπηκε γελαστή στό δωμάτιο μέ τσαγκίνικο ἐλέμμα καί ἕνα κατσαρόλι γεμάτο ζεστό νερό στό χέρι.

— Ὥρα νά σηκωνεστε, κυρίε Μάρτεν, εἶπεν. Θά τό παρακάμενε. Σᾶς ἔφερα νερό γιά ξύρισμα.

Ἔρριξε μιά ματιά πρός τό κρεββάτι, περιμένοντας τό συνηθισμένο καλημέρισμα καί τό θορυβώδες εὐχαριστῶ.

Ὁ Μάρτεν, ὅμως, ἔμεινε σιωπηλός, σαστισμένος, κουτζόνοντάς τήν περιεργα. Ἡ Ἄννα τοῦ φαινόταν ξένα σάν κάτι τό ἐντελῶς ξένο. Βέβαια! Ἡ ἀνοιχτόκαρδη καμαριέρα ἀνῆκε στόν ἄλλο κόσμο, σ' αὐτόν ποῦ εἶχεν ἐγκαταλείψει μέσα σέ μερικά λεπτά, σάν νά τόν εἶχε ἀγγίξει τό θαυματουργό ραβδί κάποιου μαγου.

— Θά κάνετε μπάνιο σήμερα, κύριε Μάρτεν;

Μπάνιο. Ὁ Μάρτεν εἶδε μέ τήν φαντασία του τό ἄλλο, σκοτεινό δωμάτιο ποῦ εἶχε μετατραπῆ σέ λουτρό, τήν ἀρώμικη προϊστορική μπανιέρα καί ἀνατρίχιασε.

— Ναί, βέβαια, θά κάνω μπάνιο, ἀποκρίθηκε. Ὄχι, ὅμως, ἐδῶ πάνω... Πές νά μοῦ ἑτοιμάσουν ἕνα ἀπό τά μπάνια τοῦ δευτέρου πατώματος... καί φυσικά θά πληρώσω. Κάτω, στό δεύτερο καί στό πρῶτο πάτωμα, ἦταν τ' ἀκριβά δωμάτια.

— Πολύ καλά, κύριε Μπάρνες... Ἀσφαλῶς χθές τό βράδυ θά κοιμηθήκατε πολύ ἀργά...

Ὁ Μάρτεν γέλασε, ἀλλά καί τό πρόσωπο τοῦ ἀκόμη φάνηκε ἀλλαγμένο στήν Ἄννα.

— Ὄχι... ἀλλά νοιώθω τόν ἑαυτό μου σάν νά κοιμήθηκα πολύ ἀργά, τῆς ἀπεκρίθηκε.

Ὕστερα ἀπό μισή περίπου ὥρα κατέβαινε στό χώλλ μέ τό ἀριστερό του μπράτσο σφιγμένο στό στῆθος του, ἐπάνω ἀκριβῶς στήν τσέπη, ὅπου εἶχε βάλει τήν δέσμη τῶν ἑκατακοσίων χαρτονομισμάτων.

Κάθησε σ' ἕνα τραπεζάκι καί πα σήγγειλε τό συνηθισμένο πρόγευμά του: τσαΐ καί αὐγά μέ μπέκον.

Ὁ σερβιτόρος τοῦ ἔφερε μαζί μέ τό πρόγευμα καί δυό γράμματα. Τό ἕνα ποοήρχετο ἀπό τόν νεώτερον τῶν δύο διευθυντῶν τῆς Ἑταιρείας, τόν κ. Οὐ-λιαμ. Κίνησις δέν ὑπῆρχε στήν προκεύουσα. Ὁ Μπάρνες θά ἔκανε, ὅσως, καλά νά παρατείνῃ τήν περιοδεία του... στήν ἐπαρχία.

Ὁ Μάρτεν χαμογέλασε καί ἔσχισε τό γράμμα. Κατόπιν, ὅστερα ἀπό στιγμιαῖο διοταγμό, ἄνοιξε τό ἄλλο. Ἔφερε καί αὐτό τήν ἐπικεφαλίδα τῆς Ἑταιρείας καί ἦταν δακτυλογραφημένο. Τό περιεχόμενό του, ὅμως, ἦταν ἐντελῶς διαφορετικό.

«Ἀγαπημένε μου Μάρτεν,

»Σοῦ στέλνω μερικές μόνο λέξεις καί τήν ἀγάπη μου, ἐλπίζοντας ὅτι οἱ δουλειές σου πᾶνε καλά. Ἐδῶ ἐπικρατεῖ νέκρωσις καί ἐλπίζουν, ὅτι σύ τοὐλάχιστον θά εὐνοηθῇς περισσότερο ἀπό τήν τύχη. Μή διαστῇς νά ἐπιστρέψῃς, γιατί πέτυχα τριήμερο ἄδεια καί φεύγω αὔριο τό βράδυ μέ τήν μητέρα γιά τό Στρήδαμ. Πάντως ἀνυπομονῶ νά σέ ξαναδῶ.

Μέ ἀγάπη καί πολλά φιλιά

Ἡ Μέζυ σου»

Ὁ Μάρτεν ἔκλεισε τό γράμμα στήν τσέπη τοῦ παντελονιοῦ του, τελείως ἀσυγκίνητος ἀπό τό περιεχόμενό του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

29 Μαΐου 1910

Ἐκ Κερκύρας ἠγγέλθη σήμερον ὅτι ὁ Βασιλεύς ἀναχωρῶν ἐκεῖθεν διά τοῦ Θωρακτοῦ «Ψαρά» κατευθύνεται εἰς Πάτρας, ἔνθα θέλει παραμείνει ἐπί τριήμερον. Αἱ ἀρχαί τῶν Πατρῶν ἤρχισαν λαμβάνουσαι μέτρα διά τόν πρόσκαιρον εὐπρεπισμόν τῆς παραλίας.

∴ Μεγαλοπρεπέστατα ἐτελέσθησαν τάσον ἐν Πάτραις ὅσον καί ἐν Ἀθήναις τά μνημόσυνα ὑπέρ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Εἰς τάς Ἀθήνας ἐξεφώνησε θαυμάσιον λόγον ὁ ἐπιφανής πολιτευτής καί ἐκδοτογράφος κ. Ἐμμ. Ρέπουλης.

∴ Τό Ναυτοδικεῖον Πειραιῶς, εἰς τό ὁποῖον εἰσήχθη ἡ δίκη κατά τοῦ πλωτάρχου κ. Τσουκαλᾶ, φονεύσαντος ἐν μονομαχίᾳ τόν ἀντιπλοίαρχον Γιωτόπουλον, ἀπήλλαξε τοῦ τόν τῆς κατηγορίας.

Ἀχαϊκή Ἑταιρεία

Σήμερον Τετάρτην 29ην Μαΐου καί ὥραν 8ην μ.μ. θίδεται διάλεξις εἰς τό Δημοτικόν Θέατρον μέ ὀμιλητήν τόν καθηγητήν τῆς Βυζαντινῆς φιλολογίας ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ καί καθηγητήν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Ἰωάννην Παπαδόπουλον (Ζαννῆν) μέ θέμα: «Ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως». Ἡ διάλεξις θά μεταδοθῇ διά μεγαφώνου εἰς τήν πλατεῖαν Γεωργίου Α'. Εἴσοδος ἐλευθέρα. (Ἀτομικαί προσκλήσεις δέν θά σταλῶσιν).

Οἱ Συνεταιρισμοί

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἐκ μέρους τοῦ συνεταιρισμένου κρόμιου τῆς περιφερείας μας ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρός τούς κ.κ. Γ. Παπαπαῦρου, Παν. Κανελλόπουλον καί Α. Κωτσόπουλον (βουλευτήν Μακεδονίας), ὅτι οὗ ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη του πρός αὐτούς διά τό ἐνθέρμιον ἐνδιαφέρον ὑπερ ἐπιδείξαν ὑπέρ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν διά τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἀπερισκέψεών των.

Οἱ πατατοκαλλιεργηταί

Πληροφορούμεθα ὅτι οἱ καλλιεργηταί τῆς περιφερείας Σπαρτίκων ἐζήτησαν τήν ἀποστολήν γεωπόνου ἵνα ἐπισκεφθῇ τήν ἐκτεταμένην ἐκεῖ πατατοκαλλιέργειαν, διότι ἐνῷ ἡ βλάστησις καί ἡ ἄνθησις τῶν φυτειῶν εἶνε ἀρίστη καί ὑγιεστάτη, ἡ ἀπόδοσις ἐν τούτοις εἰς καρπόν (κρυβόλους) εἶνε μηδαμινή καί οὕτω οἱ ἐν λόγῳ καλλιεργηταί εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει, μ ἠδυνάμενοι νά ἐξηγήσουν τό αἴτιον τῆς τοιαύτης ἀκαρπίας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Φυματικός, πρόστατεύων πολυμελῆ οἰκογένειαν καί στερούμενος παντός πόρου, ἐπικαλεῖται τήν ἐπιπλαγχνίαν τῶν φιλανθρώπων. Διεύθυνσις: Ἁγ. Γεωργίου 102α.

Ἀνακοίνωσις

Ὁ Οἰκονομικός Ἔφορος Α' Πατρῶν ἀνακοινοῖ ὅτι τήν 3ην τρέχοντος μηνός ἡμέραν Δευτέραν καί ὥραν 10—12 π.μ. ἐνεργηθήσεται εἰς τό Κατάστημα τῆς Β' Οἰκονομικῆς Ἐφορείας Πατρῶν ἐπανεκλογή πλειοδοτική δημοπρασία διά τήν μονοετῆ ἐνοικίασιν τῶν ὑπό μεσεγγύησιν δενδροπεριβολίων τῶν Ἰταλῶν ὑπηκόων.

1) Λουδίκη Δαυδίνη, 2) Γκιουζέπε Κεραμόντε, 3) Κληρονομίαν Μάνθου Δημπέλου καί 4) Πέππου Φρ. Τσιριέλου. Ἡ δημοπρασία αὕτη ὡς πρός τά δύο πρῶτα κτήματα εἶναι τελειωτική.

Πλείονες πληροφορίας δύνανται νά λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τά Γραφεῖα μας.

Ὁ Οἰκον. Ἔφορος Πατρῶν
Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

ΑΜΟΙΒΗ 100000

Ἀπό τό κτῆμα μου εἰς περιφέρειαν Σκάδρα ἀπωλέσθη μία ἑκατονταετοῦρα ἀναστήματος μετρίου, ἡλικίας 8 ἐτῶν, χρώματος μαύρου, εἰς τούς ρώθωνας, γύρω στούς ὀφθαλμούς καί τήν κοιλιά της, ἄσπρη ἡ οὐρά της μέ λίγες τρίχες, μικρή, κουρεμένη ἡ κεφαλή της καί ἡ χαίτη της λίγο μαυρισμένος ὁ λαιμός της. Ἀπό φωρίαν στρωμένη. Ὁ ἐρῶν ἂς ἀποταυθῇ εἰς τόν Ἀναστάσιον Κωνσταντινίδην, ποθηλατᾶν, καί θά ἀμειφθῇ μέ τό ἀνωτέρω ποσόν τῶν 100.000, ἄλλως θά ἀναγνωσθῇ ἐπιτίμιον εἰς τάς 10 Ἰουλίου.

Ἀμαλιάς τῇ 27ῃ Μαΐου 1946

Ἀνακοίνωσις

Δυνάμει Ν. Δ. δημοσιευθέντος εἰς τό ὑπ' ἀριθ. 163 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀπαγορεύεται ἡ θέσπισις ἢ ἐπιτάξις δωματίων ξενοδοχείων ἢ ξενώνων ὡς καί πλειονάζοντος χώρου κατοικημένων οἰκιῶν ἢ διαμερισμάτων. Τό ἄρθ. 6 τοῦ ἰδίου Δ/τος ἐπιτρέπει εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον νά προσφύγῃ ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ συμβουλίου, ἐφ' ὅσον δέν ἠσκήθη τοιαύτη προσφυγή ἐμπροθέσμως κατά τά ἄρθρα 8 καί 16 Α.Ν.484. Τό παράβολον τοῦ ἄρθρ. 8 Α. Ν. 484 ἐκ δραχμῶν πλασιάζεται.

Ἐκ τῆς Νομαρχίας

Συγκοινωνία

ΠΑΤΡΑΙ—ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ
ΠΑΤΡΑΙ—ΜΑΖΕΪΚΙΑ
ΠΑΤΡΑΙ—ΣΟΠΙΩΤΩΝ

Καθημεριναί ἀναχωρήσεις καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐκ τοῦ πρακτορείου πλυγέντων αὐτοκινήτων, Καραϊσκάκη 159 (Ἔναντι Νομαρχίας)

Μὲ 2.000 δραχ.

μπορεῖται νά στείλλεται στό συγγενή σας ἤ στό φίλο σας στήν

ΑΜΕΡΙΚΗ

ἕνα πολύτιμο Ἑλληνικό βιβλίο.

Ἔτσι θά τόν εὐχαριστήσετε καί θά σᾶς θυμᾶται καί συντομώτερα

Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ

Της Στιγμης

Γενική ἐξόμνησις τῶν σταφιδοκτημάτων ἀπό τῆς προχθεσινῆς Δευτέρας.

— Ὁ λόγος εὐνόητος:

— Μετά τήν θρυχῆν ἐξαπλώθησαν τά κλήματα καί ὑπῆρξεν ἄνθρακα νέου ραντίσματος.

— Ὅπου καί ἐγένετο.

— Δέν ἔφθασε, δηλαδή, ἡ ζημία ἀπό τό τσάκισμα ποῦ ἐπροξένησεν ὁ ἀέρας εἰς τά ἀμπέλια, ἀλλά προστέθησαν ὁ «τζαρεμές» καί ἡ σκώληξ διά νέα ραντίσματα καί θεια φίσματα!

= Τοὐλάχιστον ἂν εἶνε αὐτά μόνον, πάλιν καλά.

— Διότι οἱ παραγωγοί ἔχουν τήν γνώμην, ὅτι ἐὰν συνεχισθῇ ἡ ἐπικρατοῦσα ἤδη δροσερότης τῆς ἀτμοσφαίρας ἐπί τινας ἀκόμη ἡμέρας, δέν θά χρειασθοῦν ἴσως ὅλα φάρμακα.

— Εἴθε νά δικαιωθοῦν.

= Ἡ θρᾶσις, τήν ὁποίαν ἤρχισεν ἀναπτύσσουσα ὑπό εὐφόρτιον πνεῦμα ἡ Ἕνωσις λειτουργῶν Μ. ἐκης Ἐκπαιδεύσεως, εἶνε ἀξία παντός ἐπαίνου.

— Τό γεγονός, ὅτι εἰς τάς προσπαθείας τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας δίδεται ἐπ' ἀσχάτων ποικίλον καί ὄχι στενῶς σχολικόν περιεχόμενον δέν εἶνε δυνατόν παρά νά ἔχῃ γενικώτερα ἀγαθά ἀποτελέσματα.

— Διά τοῦτο καί ἐκτιμᾶται δεόντως ὑπό τῆς κοινωνίας.

= Μία ἀπό τάς σπανίας διαλέξεις ποῦ ἐδόθησαν ἕως τώρα εἰς τήν πόλιν μας, θά εἶνε ἡ ἀποψινή (ὥρα 8) εἰς τό Δημοτικόν θέατρον.

— Τό θέμα «ἡ ἅλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως», ἐπικαιρότατον λόγῳ τῆς σημερινῆς ἀποφράδος ἐπετείου, θ' ἀναπτυχθῇ ἀπό τόν καταλληλότερον ὁμιλητήν.

— Οὗτος δέ εἶνε ὁ τέως καθηγητής τῆς Βυζαντινῆς φιλολογίας καί καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Γένους Σχολῇ Ἀθηνῶν κ. Ἰω. Παπαδόπουλος (Ζαννῆς).

— Μὲ τοιοῦτον θέμα καί πολύ περισσότερον μὲ τοιοῦτον ὁμιλητήν, δέν χρειάζεται. Βέβαια. νά εἰπῶμεν ὅτι εἶνε προεξωφλημένη ἡ παγκυριακή ἐπιτυχία τῆς διαλέξεως.

— Ἡ ὁποία θά προσθέσῃ ἕνα ἀκόμη εὔσημον εἰς τήν λαμπρά δράσιν τῆς «Ἀχαϊκῆς Ἑταιρείας».

= Ἀπηλλάγησαν οἱ πορτοκαλεμπόροι ἀγορᾶς Ἄνω Ἡλείας ἀπό τάς φωνάς τῶν ὑπαιθρίων φαράδων ποῦ ἔμεναν ἐκεῖ μονίμως, καί τήν δυσοσμίαν ποῦ προκαλοῦν τά ἐκχυνόμενα εἰς τόν δρόμον ἀκάθαρτα νερά τῶν καρροτσινίων των.

— Ἐδέησεν, ἐπί τέλους, ν' ἀποκτήσουν καί οὗτοι στέγην ἐντός τῆς ἀγορᾶς.

— Ἡ ὁποία ἐσχάτως ἔχει, ὡς γνωστόν, ἀναπαυθῇ καί δέν παρουσιάζει πλέον τό παλαιόν ἀποκρουστικόν θέαμα, οὔτε καί ἀποτελεῖ πλέον τήν πλέον ἐπικίνδυνον νοσογόνον ἑστίαν.

La femme élégante

Εἶναι ὁ τίτλος τοῦ καινούργιου Παριζιάνικου περιοδικοῦ μόδας (Φιγουρίνι) μέ νέα ὡραιότατα μοντέλα. Τό περιοδικό κυκλοφορεῖ διά πρώτην φοῖρὰν εἰς τήν Ἑλλάδα. Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ.

Πανήγυρις

—Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίας Ἀλεξιωτίσσης (ἄνω πόλεως)

Αὔριον ἑορτήν τῆς Ἀναλήψεως, ἑορτάζει, ὡς κατ' ἔτος, ὁ ἐνταῦθα ἱερός ναός Παναγίας Ἀλεξιωτίσσης (Β' Νεκροτρφείου) μετά πάσης μεγαλοπρεπείας καί μετ' ἀρτοκλασίας. Ὁ Μέγας ἑσπερινός θά τελεσθῇ τήν 6.30' μ.μ. Τήν πρωΐαν τά τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι: ἡ πρώτη θ' ἀρχίσῃ τήν 4ην π.υ., ἡ δέ δευτέρα τήν 7.30' καθ' ἣν θά χοροστατήσῃ ὁ πρωτοσυγγελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πανοσ. Εὐστ. Εὐσταθόπουλος καί θά συμμετάσχουν κηλλιφωνοι ἱεροδιάκονοι καί ἱεροψάλται.

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ φιλέορτοι ὅπως προσέλθωσι.

Τό Ἐκκλησ. Συμβούλιον

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Παραθέτομεν κατωτέρω τά πίνακα βαθμολογίας τοῦ πρωταθλήματος α' καί β' κατηγορίας ἐν τῶν μέχρι σήμερον ἀγώνων κατά σειράν ἐπιτυχίας καί ἔδρας, τῶν ἐπιτευχθέντων τερμάτων:

Α' Κατηγορία: Παναχαϊκή ὀβ. μοι 36, Ἀπόλλων 35, Ἄστυ 27, Ὀλυμπιακός 26, Θύελλα 24, Παναιγιάλειος 23, Ἄρης 19, Ἀχιλλεύς 15.

Ἀναπληρωματικαί: Ἀπόλλων 32, Ὀλυμπιακός 31, Ἄστυ 30, Θύελλα 21, Παναχαϊκή 21, Ἀχιλλεύς 13, Ἄρης 9.

Β' Κατηγορία: Πατραϊκός 28, Ἐθνικός Ἀιγίου 26, Ἐθνικός Πατρῶν 23, Ἡρακλῆς 11, Ἀστέριος 6, Α.Ε.Κ